

Cello Biënnale nu al een enorm succes

De Tweede Amsterdamse Cello Biënnale is al het grootste cellofestival ter wereld. „Zelfs nog zonder Dvorák, Elgar, Lalo, Saint-Saëns en Prokofjev.”

Door WENNERKE SAVENIJE

AMSTERDAM, 20 OKT. Met een ferme cellobiënnale opende de jarige burgemeester Job Cohen zaterdag in het Muziekgebouw aan 't U de tweede Amsterdamse Cello Biënnale, nu al een succes vanwege de veelzijdige programmering en de grote publieke belangstelling.

Met Poppers Fabrice de Casseert gaven de twaalf cellisten van Valter Despaï's 'Cellomania' de opmaat tot het openingsconcert, waarop meteen drie cellobiënnaleconcerten klonken, zoals van dan Berg, waarnaar van het Nationaal Celloconcours tijdens de eerste editie van het festival in 2006, speelde met dan het bekende Eerste rekwisiet van Milhaud, niet bepaald door het Symfonieorkest van Vlaanderen o.l.v. Etienne Siebens. Quinte Versen liet zich van haren meest virtuose kant horen in het Eerste ansambel van Vierstemme. En Jean-Guillaume Queraz bymisteerde met zijn 'onverwachte' benadering van het mysterieuze celloconcert 'Tout un Monde Intérieur' van Dutilleul.

Vrijdag begon al het Nationaal Celloconcours en zaterdagmiddag gaf het Mega Kinder Cello Orkest, waarvoor 160 jonge cellisten uit het hele land zich hadden aangemeld, een zoverende uitvoering van Garcia's Bagatelle en de Hongaarse Dances van Kodály. Tijdens de oordelrijke repetitie o.l.v. Dries de Munnik neuvende slechts één driekwart cello.

Volgens Maarten Moser, initiatiefnemer en artistiek directeur van het nu al grootste cellofestival ter wereld, is de Amsterdamse Cello Biënnale strikt genomen niet nodig. „Wij cellisten zijn niet zkeliger dan violisten, er is genoeg voor ons geschreven. In de programmering ben ik nog niet eens toegelaten aan de grote cellobiënnalen van Dvorák, Elgar, Saint-Saëns, Lalo en Prokofjev.

„Ik kan nog jaren vooruit, want de cello is een veelzijdig instrument en er zijn heel veel goede cellisten. Mijn streven is zoveel mogelijk muzikale stijlen en benaderingen van de cello aan bod te laten komen. De Cello Biënnale is een festival voor niemogtieten.”

Traditioneel opent het festival dagelijks om half tien met één van de zes sololijsten van Rach. De Franse cellist Christophe Coin speelde rondom de Dord suite en verpakte zijn vliegende authentieke benadering in warm-romantische zangerigheid. Nieuw zijn de

Talke Five concerten om vijf uur 's middags, waarin improvisatie, nieuwe genres, stijlen en technieken aan bod komen. De Belgische avonturier Arne Deforce bestreed op zijn cello de monsters in Kato van Xenakis met Yutaka Oya op keyboard, en producerde tjeimwekkende klanken in werken van Berio, Saariaho en Harvey.

De eerste masterclasses van de Cello Biënnale werden gegeven door Gary Hoffman en Joel Dieltiens, waarbij zowel de basistechniek als de betekenis van de muziek aan bod kwamen.

Intussen kon men dwalen langs stands met stolsen en instrumenten, en bijzondere cello-opnamens van wijlen Tibor de Machula tot de barokke Jozef Klein, of zich verkiepen in Alexander-techniek tegen blessures, luisteren naar de boeiende dialoog van cellist Karel Brodenbours met zijn laptop, kijken naar het toneelstuk De Tournee Boers over strijktokken, zich vermaken met de dagelijkse coterieën van Ammer bijlams, of films bekijken over fischeries en aanverwante cellobiënnalen.

Verrassend was het kleurrijke optreden van de Siciliaanse cellist en componist Giovanni Sollima en zijn vrouw Monika Leskova, die in goedstrijfde dialogen met het Nederlands Jeugd Strijkorkest o.l.v. Bas Wiggers samen de rauwe Nederlandse première gaven van zijn Wker Wier Trer, na een geanimeerde wereldpremière van Excuse van Paul Srouthamer.

Onvergetelijk waren de 'bloedbroeders' Godfried Hoogeveen en Nathaniel Rosen, ooit student van de legendarische Partiporsky. Met omnavolgende humor kreeg de tussen waarden en pensilven lavenende Rosen de zaal aan het lachen en soms bijns aan het huilen.

Cello Biënnale: tm 25/10.
Info: www.amsterdamscellobiennale.nl

Het Mega Kinder Cello Orkest Foto NRC Handelsblad, Maurice Boyer

